

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

N. Abbati Et Conventvi Saxivivi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

evadunt. Pervenit autem ad audientiam nostram quòd cum in Ecclesia beati Pauli Antiochenis Abbatis electio celebratur, tres facis ab ipsius loci monachis nominari; quorum unum, illum videlicet quem potius acceptaveris, confirmandum presentas una cum monachis memoratis. Volentes igitur tam tuæ salutis quam ejusdem monasterij libertati juxta officij nostri debitum providere, ne ipsorum electioni te de cetero immiscere præsumas, vel impedias quò minus eum quem sibi magis utilem reputaverint liberè valeant eligere in Abbatem, presentium auctoritate districtius inhibemus. Datum Laterani v. Kalen. Februarij, pontificatus nostri anno quindodecimo.

N. ABBATI ET CONVENTUI
Saxivivi.

Epist. 110.
Confirmat
quoddam arbitrium.
Vide lib. 13.
epist. 107.

Cum à nobis petitur &c. usque perducatur effectum. Eapropter dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, arbitrium quod dilectus filius noster Petrus tituli sanctæ Cæcilie Presbyter Cardinalis inter vos & venerabilem fratrem nostrum Spoletanum Episcopum super quibusdam Ecclesiis, episcopali jure, possessionibus, oblationibus, decimis, primitiis, mortuariis, visitationibus, procurationibus, institutione Clericorum, & correctione ipsorum, ac rebus aliis rationabiliter promulgavit, sicut in authentico inde confecto, cujus tenorem de verbo ad verbum presentis jussimus pagine annotari, plenius continetur, auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti patrocinio communimus. Tenor autem arbitrij memorati est talis. **P**ETRVS in misericordia divina tituli sanctæ Cæcilie Presbyter Cardinalis omnibus presentem paginam inspecturis in vero salutari salutem. Cum olim religioso viro N. Abbati monasterij Saxivivi & I. procuratori venerabilis patris Spoleteni Episcopi nos Dominus Papa concesserit auditorem, idem I. procurator Episcopi petiit coram nobis ut sancti Anastasij de Colle ac sancti Laurentij de Spolero Ecclesias cum earum possessionibus & fructibus perceptis ex ipsis, nec non etiam cuncta jura episcopalia in omnibus Ecclesiis infra notatis, videlicet sancti Nicolai Interamnenis, sancti Angeli de Montepublico, sanctæ Trinitatis, sancti Apollinaris, sancti Salvatoris de Ensinio, sancti Laurentij heremite Cervariæ, sanctæ Mariæ Montis Caballi, sancti Venantij

de Spello, sancti Nicolai de Guduliano, sancti Petri de Flavimiano, sancti Clementis de Matilia, sancti Petri de Azan, sancti Nicolai de Nera, sancti Nicolai de Menania, sancti Andreæ cum Capellis suis, item sancti Fortunati cum Capellis suis, que sunt sanctus Euticius Vespiae, sancta Maria de Primocasu, sanctus Egidius, sancta Lucia de Ferro, item sancti Martini de Narro, cum medietate Capelle sancti Saviniani de Aiano, in iis inquam Ecclesiis aliisque rebus & possessionibus que in dicecesi Spoletana tenentur ab Ecclesia Saxivivi, faceremus eidem Episcopo restitui & persolvi. Ad hæc verò cum Abbas donationem Episcopi Spoletani, patronorum concessionem, apostolica privilegia, & temporis longævitate allegans, petitionem procuratoris Episcopi multipliciter excludere niteretur, dilecto in Christo filio Vrbevetano Archidiacono & conjudicibus suis eadem fuit causa commissa: qui receptis testibus ab utraque parte partibus, & confessionibus ac rationibus intellectis, causam ipsam ad examen summi Pontificis remisit sufficenter instructam. Igitur partibus iterum in nostra presentia constitutis, cum procurator Episcopi eum ad prædicta restitui postulasset, quibus iuxta suam assertionem fuerat contra iustitiam spoliatus, idem Abbas in præfatis Ecclesiis ac earum parrochiis & Capellis diuturno usu & prescriptione longaeva omnem sibi rationem episcopalem acquisitam allegans, procuratori Episcopi super prædictis Ecclesiis atque rebus imponi silentium postulabat. Ad quod idem proposuit procurator quòd cum ejus intentio communi esset jure fundata, prescriptio temporis opposita ex adverso eam non potuit impedire, cum per suorum depositiones testimonium probaretur Transaricum, Mattheum, & Benedictum Spoletanos Episcopos medio tempore in quibusdam prædictis Ecclesiis hospitium recepisse. Iis igitur & aliis que coram nobis fuere proposita per nos fideliter Domino Papæ relatis, quia procurator ipse non probavit legitimè Spoletanum Episcopum supradictis rebus, ad que restitui petiit, spoliatum fuisse, de fratrum consilio super prædictis, quoad possessorium, Abbatem absolvit, reservata sibi nihilominus declaratione an petitorio actum fuerit super omnibus supradictis, nisi interim inter partes amicabilem posset compositio provenire. Post hæc verò cum partes iterum in nostra comparuissent presentia, & tam super depositionibus testium quam

» quàm privilegiis ac instrumentis fuisset fe-
 » re per biennium disputatum, tandem par-
 » tes volentes parcere laboribus & expensis,
 » nostro se præcisè commiserunt arbitrio,
 » promittentes sub pœna centum librarum
 » Perusinarum nostro parere arbitrio in qua-
 » stione prædicta. Nos autem utriusque par-
 » tis voluntate diligentius indagata, & intel-
 » ligentes quo qualibet partium foret con-
 » tenta, à voluntate partium in nullo ferè
 » vel modico discordantes, tale duximus ar-
 » bitrium promulgandum. Videlicet quòd
 » Episcopus Spoletanus in sancti Petri de
 » Azano, sancti Petri de Flaminiano, sancti
 » Clementis de Matilia, sancti Nicolai de
 » Nera Ecclesiis reservato jus episcopale &
 » habeat & possideat, nec unquam sibi su-
 » per hoc à monasterio Saxivivi quæstio re-
 » feratur; juris patronatu in eisdem Eccle-
 » siis monasterio reservato. Item præcipimus
 » quòd monasterium Saxivivi restituat Epif-
 » copo Spoletano centum libras Lucanæ
 » monetæ, in quibus idem Episcopus prop-
 » ter suam contumaciam monasterio fuerat
 » condemnatus. Omnes verò reliquas Eccle-
 » sias enumeratas superius cum possessioni-
 » bus & Capellis suis, oblationibus, decimis,
 » primitiis, mortuariis, visitationibus, pro-
 » curationibus, institutione Clericorum, &
 » correctione ipsorum, & aliis pertinentiis
 » suis adjudicamus monasterio Saxivivi, in-
 » hibentes Episcopo Spoletano ne de cete-
 » ro in prædictis Ecclesiis ac earum clericis
 » & aliis pertinentiis suis ratione episcopalis
 » juris sibi audeat aliquid vendicare vel pe-
 » tere, sed pleno jure ad prædictum perti-
 » neant monasterium in futurum. Actum
 » Laterani in palatio Domini Papæ, præ-
 » sentibus Nucерino & Colimbriensi Episco-
 » pis & aliis quampluribus Clericis, præsen-
 » tibus etiam Rainaldo Vicedomino Spole-
 » tanæ Ecclesiæ & magistro P. Spoletano
 » Canonico, & consentientibus, anno ab in-
 » carnatione Domini millesimo cccxiii.
 » pontificatus verò Domini Innocentij Pa-
 » pæ III. anno quintodecimo, septimode-
 » cimo Kal. Ianuarij. Hoc autem omnibus
 » notum fieri volumus, nos ab utriusque Ec-
 » clesiæ Capitulo specialiter litteras recepif-
 » se se ratum habituros arbitrium sive con-
 » cordiam per nos factam. Nulli ergo &c.
 » confirmationis &c. usque incursum. Da-
 » tum Laterani x. Kal. Februarij, pontifi-
 » catus nostri anno decimoquinto.

MARIÆ ILLUSTRÆ REGINÆ
Aragonum.

N Ovit ille qui est testis in cœlo fide-
 lis, cui omne cor patet, & nullum
 latet secretum, quòd in causa matrimonij
 quæ inter te ac carissimum in Christo fi-
 lium nostrum Petrum illustrem Regem
 Aragonum virum tuum diutius noscitur
 agitata, via regia semper incessimus, nec
 ad dexteram declinavimus vel sinistram.
 Quod teste conscientia in causis facimus
 universis quæ ad nostrum perferuntur exa-
 men; cum illius vices disponente ipso
 exerceamus in terris qui justus & justitiam
 diligens, sine acceptione judicat persona-
 rum, nec ignoremus legis divinæ manda-
 tum, quo habere pondus & pondus, men-
 suram & mensuram, quorum utrumque
 apud Deum est abominabile, prohibemur,
 & æqua lance causas & merita pensare
 præcipimur singulorum. Licet igitur inter
 alios mundi Principes prædictum Regem,
 sicut opera ipsa declarant, amplexemur
 specialis dilectionis affectu, & ad personæ
 ipsius honorem & commodum aspiremus,
 ubi tamen ad judicij pervenitur examen,
 in quo nec respicere pauperem nec poten-
 tis vultum honorare permittimur, nullam
 ei vel alij gratiam facere possumus aut de-
 bebemus; & maximè ubi agitur de matrimo-
 nij sacramento, quod ante peccatum in
 paradiso à Domino institutum, præter
 propagationis humani generis fructum, il-
 lud ineffabile sacramentum, conjunctionis
 Christi videlicet ad sanctam Ecclesiam,
 Dei ad fidelem animam, & ipsius verbi ad
 humanam naturam, noscitur figurare,
 Apostolo attestante, qui de bono matrimo-
 nij agens inquit: *Ego autem dico, mag-
 num in Christo & Ecclesia sacramentum.* Du-
 dum igitur cum idem Rex matrimonium
 contractum inter te ac ipsum proponeret
 se habere suspectum, pro eo quòd tu fe-
 rebaris maritum alium habere superstitem,
 videlicet nobilem virum Comitem Conve-
 narum, ac idem Rex priùs carnaliter mu-
 lierem quandam cognoverat te ipsam con-
 sanguinitatis, ut dicebatur, linea contin-
 gentem, & super hoc conscientia ac salu-
 ti suæ consuli postularet, causam bonæ
 memoriæ Pampilonensi Episcopo & Petro
 de Castronovo & fratri Radulpho mona-
 chis Fontisfrigidi, qui duo tunc erant
 apostolicæ sedis Legati, nos meminimus
 commississe. Coram quibus cum his fuisset
 super duobus præfatis articulis per par-
 tum procuratores legitimè contestata,
 nobili viro Hugone de Turrerubea confan-

Epist. 227.
 De causa di-
 vorij
 Vide Guiliel. de
 Pado-Laur. 6.
 11.